

BUNUL ECONOM

REVISTĂ PENTRU AGRICULTURĂ, INDUSTRIE ȘI COMERCI.

ABONAMENTUL:

Pe an cor. 5; pe jumătate an cor. 250. să socotesc după tarifară, cu prețurile cele mai moderate.

Pentru România 15 lei pe an.

INSERȚIUNILE:

Abonamentele și inserțiunile să plătesc totdeauna înainte.

O scurtă descriere din trecutul comunei Băcăinț.

Despre comuna Băcăinț, tradițiunea susține că înainte de anii 1500 a fost în partea stângă a Murășului, la mâna stângă a drumului ce duce spre drumul ferat de astăzi, de asupra coliniei la distanță de vre-o 100 metri spre Murăș.

Și cum-că tradițiunea își are oare-care bază și că comuna a fost oare-când acolo, să dă cu socoteala și din împrejurarea că, în acel loc s'a aflat și să mai afle și acum urme de fundamente, cărămidă, cahale și alte obiecte.

Tot tradițiunea susține, că fiind comuna în acel loc lângă drumul de țară, pe unde treceau oardele năvălitorilor Tătari și Turci și fiind expusă deselor pustiiri din partea acestor popoare barbare, locuitorii pe la anii 1500 trecând Murășul în partea unde să află acum comuna și unde pe acele timpuri să aflau păduri seculare, a început a să așeza aci, de-a lungul pârăului ce trece astăzi prin comună, la locuri mai scutite și ferite.

Locuitorii comunei încă din timpurile vechi au fost iobagi și puțini jeleri, avându-și domnii lor feudali aici în comună.

Locuitorii din comunele învecinate Ceru-Băcăinți, Bulbuc, Curpeni și Valea-mare, încă aparțineau domnilor din Băcăinț și prestau aci serviciile iobăgești.

În privința religioasă, încât pentru timpurile trecute, locuitorii din Băcăinț afară de puține excepțiuni au aparținut ritului gr. ort. Să susține altcum, că după anul 1700 s'a făcut și aici încercare pentru de a-să converti poporul la unire; însă cu puțin succes, pentru-că dintre parochieni abia vre-o câte-va familii mai scăpătate au trecut la unire și că ar fi avut și o bisericuță, dar' locul că unde a fost aceea prin comună nu să știe.

Până la anul 1880 s'au mai susținut 3 familii scăpătate ca uniți, dar' de atunci li-s'a perdut urma cu totul.

Incât privește edificiul bisericei, să știe că biserica până la anul 17... a fost în progadia de acum, la mâna dreaptă, lângă poarta progazii. Iar pe la anul 17... demolându-se aceea, la stăruința domnilor feudali s'a clădit alta mai în sus, în locul unde să află și cea de acum. Aceasta biserică după un timp de 150 ani, la anul 1895 s'a renovat toată din fundament, clădindu-se tot pe fundamentul celei vechi, cea de acum, rămânând turnul tot cel vechi.

Comuna Băcăinț până la anul 1864 atât bisericeste cât și politicește a format cu Ceru-Băcăinț o singură comună. Iar dela anul 1864 Ceru-Băcăinț s'a desfăcut de cătră Băcăinț formând aceea o singură comună de sine stătătoare.

În privința jurisdicțiunei bisericești comuna Băcăinț și în trecut a aparținut la Archidieceasa Transilvaniei și până la un timp la fostul vicariat și după aceea protopresbiteratul Hondolului; iar dela anul 1862 până la 1897 la protopresbiteratul Geoagiului al II-lea și acum la al Orăștiei.

Ca preoți, după-cât astăzi să știe, în parochia Băcăinț a funcționat pe la anul 1785 preotul Teodor Filip, după-aceea Antone Ispas cel bătrân, pe la anul 1848 Popa Ioan supranumit Orbul, după-aceea abia vre-un an preotul Simeon Mermezan, și după aceea până la anul 1854 Antone Ispas cel tinăr; iar dela anul 1854 și până la 1877 preotul Petru Maniu născut din Fofeldea și dela anul 1881 după o vacanție de mai bine de 3 ani a urmat subsemnatul.

Biserica din Băcăinț, ca toate bisericile din ținuturile iobăgești, până la venirea lui Petru Maniu ca preot, afară de o progadie cu totul negligată altă avere nu a avut. După venirea sa numai decât pe la anul 1860 a câștigat pentru biserică obligațiunea de stat sunătoare despre 3200 fl. din a căreia venite s'a solvit salariul învățătoresc, pe atunci abia de 120 fl. la an.

A înființat fond de vin, carele prefăcându-se tot sub dânsul în bani, astăzi numără la un capital aproape de 800 florini.

A cumpărat pe la anul 1863 un edificiu pentru școală — ne având până aci parochia edificiu școlar. Iar pe la

anul 1875 a pus bază fondului, parochial iar de atunci și până de prezent să tot capitalizează.

Dela anul 1881 de când funcționează ca preot scriitorul acestor rânduri s'a câștigat pe la anul 1883 când cu ocaziunea comasării hotarului pentru biserică și școală un complex de peste 6 jugăre pământ. S'a înființat un magazin de bucate. La stăruința sa, s'a testat pentru biserică prin Lung Raveca toată averea sa. La anul 1895 s'a reparat biserica din fundament, aproape numai din venitele sale, sporind averea mișcătoare și nemișcătoare a bisericei în așa măsură în cât acum din venitele sale își acopere aproape toate trebuințele.

Ca învățători la școala noastră până pe la anii 1848 a funcționat preoții de atunci. După anii 1848 a funcționat Caraban Constantin, Luca Bolcan, Lazar Popovici, Nicolae Trif, Avram Acelean, Ioan Budoii cel bătrân, Nicolae Iosif, Nicolae Tat, Avram Albu, Iosif Boca, Nicolae Mihu, Dionisie Glodean, Luca Pera, Ioan Dan, Ioan Budoiu, cel tinăr, Dimitrie Savu, Ambrosie Micșa ca învățători provizori și dela anul 1893 până de prezent cu oare-care întrerupere Teofil Crișan, care dela anul 1899 s'a ales și denumit definitiv.

De unele calamități nici comuna Băcăinț nu a fost scutită. Așa la anul 1785 când cu revoluțiunea lui Horea curțile nobililor și biserica reformată s'a devastat și prefăcut în ruine, ale cărora urme în parte și acum să mai vad.

Intre anii 1816—1818 a fost din lipsa de bucate o foamete mare.

Când cu revoluțiunea dela anul 1848 o parte din curțile domnilor feudali, precum și a locuințelor iobăgești până la biserică au fost prefăcute în cenușe.

La anul 1868 în luna lui Octomvrie iscându-se un foc, clădirile împreună cu toate cele aflătoare în ele o parte dintre locuitorii cei cu stare mai bună au ars.

În anul 1870 în urma unei rupere de nor, crescând Valea care trecea prin comună în mod ne mai pomenit, rupând case, șuri și alte supraedificate și răpindu-le cu sine a devastat comuna foarte tare.

În luna lui August 1887 picând o grindină în mărirea nucilor și și mai mare peste hotar a nimicit recolta

total și a cauzat pagube enorme; iar de atunci și până în momentul de față, mulțămînd lui Dumnezeu, cu bucurie constat, că ne-a ferit și cruțat, și cu umilință îl rugăm și-l vom ruga necontenit, să ne cruțe și pe viitor de a putea înregistra în analele parohiei Băcăinț calamități, ci numai momente îmbucurătoare.

S'a scris în *Băcăinț* la anul Domnului 1903 Oct. 31

prin

Nicolau Mantu,
paroch.

PATRU CRUCI..

(Rămase după răscoalele țărănești din România).

*Sunt patru cruci în sat, —
Iar satu de-are nume,
Ori nu, — ce-aveți cu el?
Acolo nu sunt glume
Și flori nu sunt de fel.*

*Sunt patru cruci în sir
În sat pe drumu mare, —
Tu, Doamoe, doar' de știi
Pe cei din sat ce-i doare
Și-n paza ta să-i ții!*

*Sunt patru cruci în sat, —
Dar' morții nu's supt ele, —
Trec oamenii oftând,
Și-'și spun în șoapte grele
Intunecatul gând.*

*În țara noastră-i satul...
Și ce-aveți voi de este,
Și cine știe acum
Ce jalnică poveste
Spun crucile din drum?...
Elena Farago.*

(•Ramuric•).

Elena Farago.

M E S E R I I L E.

Lupta pentru trai vedem, că pe zi ce merge să tot înăsprește. Oamenii s'au mai înmulțit față de trecut, țările nu mai rodesc pare-că ca mai nainte.

În urma neproducțiunii pământului, oamenii au început a-și căuta alte izvoară de venit, din cari să-și acopere trebuințele zilnice. Au ajuns oamenii în timpul din urmă a să convinge că *meseriile* sunt plugul cel mai bun. Meșteșagul este o avere mai sigură de cât toate celelalte averi materiale, el nu să pierde odată cu viața omului; cum de pildă: *cismăria* sau *lăcătușeria*, aceste meșteșuguri nu le poate desființa nici un accident.

Un capital de bani întrebuințat în negoț sau comerț să poate pierde în parte sau în total, să poate ca un om vrednic să ia în arândă o moșie, la care să-și cheltuiască puterea brațelor, prin muncă fără preget și totuși să nu aibă folos în urma muncii sale, ba poate să se întâmple ca să-și cheltuiască capitalul de bani și să mai rămână și dator.

Un comerciant — fie el cât de iscusit — își bagă o sumă de bani de vre-o 300 florini în cutare marfă, dar' el nu este sigur că vânzând marfa scoate mai mult sau mai puțin, fiind-că prețul mărfii adeseori să schimbe și poate că acel comerciant, când a cumpărat marfa a luat-o cu un preț mai mare, *mai ridicat* și la vânzarea ei a dat-o cu un preț mai *scăzut*.

Meșteșugul însă rămâne *brățară de aur* după cum zice vorba veche. Ar fi numai în interesul nostru propriu, când din masa mare a poporului s'ar recruta un număr cât mai mare de meseriași. Meseriașii formează clasa de mijloc a societății cei mari omenеști, *ei*, ei sunt cheagul între clasa inteligentă și țărănime.

Crescând și formându-să un număr cât mare de meseriași din sânul poporului nostru, conform timpului de azi — putem nădăjdui, că vom putea duce pe căi sigure viața noastră și a statului.

N. Hamza.

Din Comerțul exterior al României în semestrul Ianuarie — Iunie 1906.

IMPORTUL.

(Urmare)

Piei și obiecte de piei. Principalele articole importante sunt :

Piei de bivol, de bou, uscate, încenușate	Lei	753.739
Ghems	»	322.512
Piele de ied (chevreaux)	»	265.950
Piei de bivol, de bou, crude, sărate, cu sau fără păr	»	257.512
Port-monedes, port-figare, portofeluri chiar combinate cu alte materii	»	179.775
Mănuși de piele	»	170.500
Piei de oaie, de miel, de capră, de ied, uscate, încenușate	»	165.842

Pietre de măcinat	Lei	66.652
Marne, puzolană, alunită, argiluri și pământuri diverse		55.566
		(Va urma)

Cât doarme omul în viață?

Intr'una din zilele trecute răsfoind paginile unei reviste bucureștene, aflăm următoarele date interesante despre viața omului, într'un articolaș, care să începe așa:

Scoala pedagogică din *Salerna* nu acordă de cât șasă ciasuri de somn, iar, pentru cei leneși șapte. *Pascal* să plânga că contimporanii săi își petreceau jumătate viața numai în somn. Să poate, că autorul *Cugetărilor* a exagerat puțin. Un calcul simplu de tot, probează, că noi dormim, dacă nu jumătate, dar' cel puțin a treia parte din viața noastră. Pentru aceasta trebuie să ținem socoteală nu numai de timpul cât doarme un om când este în vârstă, ci și de timpul cât a dormit ca copil, sau ca tânăr fiind.

Să știe în adevăr, că copilul își petrece viața mai mult în somn și nu să deșteaptă de cât când e să ceară mâncare.

Apoi indispozițiile, boalele măresc și ele numărul oarelor de somn. Bătrânețea care te reduce la nemișcare și mii de alte întâmplări, conduc toate la această concluzie: Omul își petrece a treia parte de viață în pat. Iată acum, cum să împarte viața noastră în afară de somn. *Sir John Lubbock*, în cartea »*Fericirea vieții*« zice: »viața omului este de aproape 70 de ani, dintre cari numai foarte puțini ani sunt ai noștri, restul sunt întrebuințați la somn, la mâncare la desbrăcare etc. Să arătăm în cifre timpul întrebuințat pentru fiecare ocupațiune.

Trei ani de instrucțiune pentru om, reprezintă suma oarelor consacrate pentru educația lui, când este copil și când să face mai mare. *Un an* de serviciu militar, căci restul până la trei, îl petrece cu alte ocupațiuni. *Un-sprezece ani de muncă*, în toată viața, dacă am socoti toate oarele cât omul muncește.

Pentru distracție *opt ani*, pentru curățenie spălat, băi etc. *trei ani*, pentru masă *șease ani*, pentru umblare *cinci ani*, pentru conversație *trei ani*, pentru cetire de ziare și alte cărți *șease ani*, pentru somn *douăzeci și patru de ani*. Aceasta este viața uuui om, care a trăit 70 de ani.

Povestea lui Stan Pățitul.

(Urmare).

Ipate iar să lasă după cum zice Chirică, și să întoarnă ei seara acasă, tot cum s'au dus, Dar' Ipate acum nici de treabă nu-și mai căuta, nici mâncarea nu se prindea de dânsul, nici somnul nu-l fura, era cum e mai rău; de; ce să-i zici? Dăduse și el în pârpăra însuratului. Și apoi știți că este o vorbă: când e omul în doi peri, să te ferești de dânsul, c'atunci e cum e mai rău. Vorba aceea: »arde focu în paie ude.« Așa și Ipate, tot sughița, tot ofta din greu și d'abea aștepta să vie Dumineca. Dumineca iar vine și ei acum să iau și să duc la joc în alt sat. Și cum ajung acolo, Ipate să și prinde în joc lângă un pușor de fată, căreia îi jucau ochii în cap ca la o șerpoaică. Să învățase și el, șiretul, a le alege așa de pe deasupra, dar' numai Chirică băiatul știa ce zace în inima lor și cât le poate calul; că ce-i mai greu de ales, decât omul? Dar' Chirică era și ei pe acolo. Și ce-a făcut el ce-a dres, că fetei și lui Ipate au început a le sfărâi inima, unul după altul. Boldul Satanei să vede că-i înghim-pase. Și cum se lasă Ipate din joc, Chirică îl trage de-o parte și-l întreabă:

— Ei stăpâne, cum ți-să pare?

— Cum să mi-să pare măi Chirică? Ia par'că îmi vine s'o sorb cu ochii, de dragă ce-mi e; dacă n'a mai fi asta, apoi nu mă mai însor nici-odată, că destul mi-ai turburat mințile pân'acum.

— Asta-i bună stăpâne, zice Chirică? Nu-i vorbă, că tot ara o coastă de drac; dar' trăind și nemurind l'om scoate-o noi și p'aceea.

Atunci bucuria lui Ipate! Începe a se ținea de fată ca scaiu de oaie. Și unde nu ți-o înșfacă pe sus și să iau ei ba din tâlcuri, ba din ghicituri, ba din păcălit, ba din una ba din alta și decolea până colea, și-au plăcut unul altuia. Și Ipate ne mai având răbdare să și ducе la tată-său și la mamă-sa de-o cere. Vorba aceea:

Vin' la mama de mă cere:

De m'a da de nu m'a da,

Peste noapte me-i fura.

Părinții fetei când aud asta, au de bucurie că le-a picat un om așa de bun și o dau cu mâneci largi. Peste câteva zile nunta să face și Ipate își ia femeea cu zestre cu tot, o ducе acasă la dânsul și pace bună! Și așa trăiau ei de bine și se iubiau unul

pe altul, ca niște hulubași. Și Ipate fiind foarte mulțumit de asta, zise într'o zi :

— Doamne măi Chirică, bun suflet de femee mai am ! Bine mi-am ales-o.

— Bună stăpâne nu-i cuvând dar' știi că este o vorbă: când nu gândești, atunci te trânteste, las' să vedem. Ia, adu-ți aminte, ce ți-am spus odată, că și asta cât e de bună și blajină, tot are o coastă de drac într'ânsa, care trebuie scoasă numai decât, dacă ți-i voia să ai femee cum trebuie și s'o duci până la adânci bătrânețe.

— Apoi dă, nu știu cine ți-a mai putea intra și ție în voie, măi Chirică. Câte știi tu, numai dracul cred, că poate să-ți dee de fund.

Dar' nu să împlinește bine anul și femeea lui Ipate face un băiat. La vr'o două-trei luni după asta, Ipate se trezește într'o zi cu socrul său, că vine și-l chiamă la nunta unui frate a femeei sale. Chirică simțind toate cum îi dracul, trage pe stăpânul său la o parte și-i zice :

— Stăpâne, lasă să se ducă numai nevasta d-tale cu copilul, iar d-ta spune, că de-i avea vreme să te duci mai pe urmă, bine de bine, iară de nu, să te ierte. Și după asta ți-oi mai spune eu ce-i de făcut.

Ipate deprins a asculta pe Chirică zice socrusău :

— Tată eu n'oi putea merge, după-cum vezi am tare multe trebi pe capul meu și numai cu un argașel ce-l am abia le pot dovedi. Nevasta mea însă poate să meargă și de ma ierta vremea să pot veni și eu mai pe urmă bine de bine, iară de nu, te rog să mă ierți!

Socru-său atunci ne mai având ce zice, ia pe nevasta lui Ipate cu copil cu tot și să cam mai duce. În ziua de Uncrop, Chirică zice lui Ipate :

— Stăpâne, ia, acum a venit vremea, ca să scoatom coasta cea de drac din femeea d-tale. Hai, incalecă iute pe cal și te du la nuntă. Dar' să știi dela mine, ce ai să faci când vei ajunge acolo : alătura cu casa socru-tău, este o căsuță fupilată, în care șade un tâlpoi de babă, meșteșugoașă la trebile sale, cum îi sfredelul dracului. Du-te de trage în gazdă la dânsa și făte că ești un drumeț străin. Pune-te apoi pe lângă ea luntre și punte și fagăduiește-i cerul și pământul, ca să-ți înduplece pe nevasta d-tale și să ți-o aducă acolo. Și atunci să vezi, ce pot babele și cât de credincioasă femeea.

Povestea lui Stan Pășitul.

(Urmare).

Ipate iar să lasă după cum zice Chirică, și să întoarnă ei seara acasă, tot cum s'au dus, Dar' Ipate acum nici de treabă nu-și mai căuta, nici mâncarea nu se prindea de dânsul, nici somnul nu-l fura, era cum e mai rău; de; ce să-i zici? dăduse și el în pârpara însuratului. Ș'apoi știți că este o vorbă: când e omul în doi peri, să te ferești de dânsul, c'atunci e cum e mai rău. Vorba aceea: »arde focu în paie ude.« Așa și Ipate, tot sughița, tot ofta din greu și d'abea aștepta să vie Dumineca. Dumineca iar vine și ei acum să iau și să duc la joc în alt sat. Și cum ajung acolo, Ipate să și prinde în joc lângă un pușor de fată, căreia îi jucau ochii în cap ca la o șerpoaică. Să învățase și el, șiretul, a le alege așa de pe deasupra, dar' numai Chirică băiatul știa ce zace în inima lor și cât le poate calul; că ce-i mai greu de ales, decât omul? Dar' Chirică era și ei pe acolo. Și ce-a făcut el ce-a dres, că fetei și lui Ipate au început a le sfârâi inima unul după altul. Boldul Satanei să vede că-i înghim-pase. Și cum se lasă Ipate din joc, Chirică îl trage de-o parte și-l întreabă:

— Ei stăpâne, cum ți-să pare?

— Cum să mi-să pare măi Chirică? Ia par'că îmi vine s'o sorb cu ochii, de dragă ce-mi e; dacă n'a mai fi asta, apoi nu mă mai însor nici-odată, că destul mi-ai turburat mințile până-acum.

— Asta-i bună stăpâne, zice Chirică? Nu-i vorbă, că tot ara o coastă de drac; dar' trăind și nemurind i'om scoate-o noi și p'aceea.

Atunci bucuria lui Ipate! Începe a se ținea de fată ca sciau de oaie. Și unde nu ți-o înșfacă pe sus și să iau ei ba din tâlcuri, ba din ghicături, ba din pácălit, ba din una ba din alta și decolea până colea, și-au plăcut unul altuia. Și Ipate ne mai având răbdare să și duce la tată-său și la mamă-sa de-o cere. Vorba aceea:

Vin' la mama de mă cere:

De m'a da de nu m'a da,

Peste noapte me-i fura.

Părinții fetei când aud asta, au de bucurie că le-a picat un om așa de bun și o dau cu mâneci largi. Peste câteva zile nunta să face și Ipate își ia femeea cu zestre cu tot, o duce acasă la dânsul și pace bună! Și așa trăiau ei de bine și se iubiau unul

pe altul, ca niște hulubași. Și Ipate fiind foarte mulțămît de asta, zise într'o zi :

— Doamne măi Chirică, bun suflet de femeie mai am ! Bine mi-am ales-o.

— Bună stăpâne nu-i cuvând dar' știi că este o vorbă: când nu gândești, atunci te trânteste, las' să vedem. Ia, adu-ți aminte, ce ți-am spus odată, că și asta cât e de bună și blajină, tot are o coastă de drac într'ansa, care trebuie scoasă numai decât, dacă ți-i voia să ai femeie cum trebuie și s'o duci până la adânci bătrânețe.

— Apoi dă, nu știi cine ți-a mai putea intra și ție în voie, măi Chirică. Câte știi tu, numai dracul cred, că poate să-ți dea de fund.

Dar' nu să împlinește bine anul și femeia lui Ipate face un băiat. La vr'o două-trei luni după asta, Ipate se trezește într'o zi cu socrul său, că vine și-l chiamă la nunta unui frate a femeii sale. Chirică simțind toate cum îi dracul, trage pe stăpânul său la o parte și-i zice :

— Stăpâne, lasă să se ducă numai nevasta d-tale cu copilul, iar d-ta spune, că de-i avea vreme să te duci mai pe urmă, bine de bine, iară de nu, să te ierte. Și după asta ți-o mai spune eu ce-i de făcut.

Ipate deprins a asculta pe Chirică zice socrusău :

— Tată eu n'oi putea merge, după-cum vezi am tare multe trebi pe capul meu și numai cu un argașel ce-l am abia le pot dovedi. Nevasta mea însă poate să meargă și de ma ierta vremea să pot veni și eu mai pe urmă bine de bine, iară de nu, te rog să mă ierți!

Socru-său atunci ne mai având ce zice, ia pe nevasta lui Ipate cu copil cu tot și să cam mai duce. În ziua de Uncrop, Chirică zice lui Ipate :

— Stăpâne, ia, acum a venit vremea, ca să scoatem coasta cea de drac din femeia d-tale. Hai, încălecă iute pe cal și te du la nuntă. Dar' să știi dela mine, ce ai să faci când vei ajunge acolo : alătura cu casa socru-tău, este o căsuță fupilată, în care șade un tâlpoi de babă, meșteșugoașă la trebile sale, cum îi sfredelul dracului. Du-te de trage în gazdă la dânsa și făte că ești un drumeț străin. Pune-te apoi pe lângă ea luntre și punte și săgăduște-i cerul și pământul, ca să-ți înduplece pe nevasta d-tale și să ți-o aducă acolo. Și atunci să vezi, ce pot babele și cât de credincioasă femeia.

— Să... ra! măi Chirică, ce spui tu? par'că despre asta mi-aș pune capul la mijloc.

— Ba nu fi așa de darnic măi stăpâne. Mai bine cruță-ți capul, că poate ți-a mai trebui.

— Dar' oare nu m'or cunoaște, măi Chirică?

— N'aiți grijă, stăpâne, poți să te duci și pe la nuntă, că am făcut ce știu eu și nime n'are să te cunoască.

Ipate voinđ să se încredințeze și dspre asta ascultă pe Chirică și se duce: și cum ajunge în sat, trage în gazdă la o babă, o ia cam pe departe și-i spune ca să-i aducă de sară pe nevesta lui Stan din satul cutare la dânsul.

Baba când aude easta; pune mâna la gură., clatină din cap și rice:

— Doamne om bun, cum crezi dta că aș face eu una ca asta; mai ales că femeea are bărbat bun, frumos și bogat, și nu-i de acele de care gândești dta!

Atunci Ipate scoate plosca dela oblânc, dă babei vr'o câteva gâturi de rachiu și apoi îi mai întinde o pungă plină de bani zicând:

— Mătușă de mi-i face acest bine, atunci să știi că ai să ai și mai mult dela mine. Fii bine încredințată, că n'are să ne știe nici pământul.

Baba, de-odată stă pe gânduri; parcă n'ar fi prea voit nici treaba s'o facă dar' nici punga s'o lase. În sfârșit mai șade, ea pe gânduri, cât șade, apoi ia punga și zice.

— Om bun, mâncate-ar purecii să te mănânce!... Eu știu ce vrea să zică durerea de inimă, bat'o pârđalnica s'o bată!... Nu știu zău, cum a sta și asta; îmi pleznește obrazul de rușine când gândesc că am să mă înfățoșez înaintea femeii celeia, cu vorbe de acestea... mă duc și eu într'un noroc, să vedem, și de-oi putea face ceva, bine de bine, iară de nu, mi-i crede și dta, că știi cum să fac de greu trebile acestea și iar le scoatem în capăt.

— Crede și dta mătușă, căi de-i face treabă n'are să-ți fie degeaba.

Atunci baba zice!

— Să vedem; întrebarea n'are greș. Mai știi de unde sare iepurê? mai ales că bărbatu-dău nr' este aici.

(Va urma)

„Școală pentru economia și industria de casă“ în Sibiu.

INȘTIINȚARE.

Să aduce la cunoștința onoratului public român, că cursurile »Școlii pentru economia și industria de casă« pentru anul școlar 1907/8 să vor începe în 15 Sept. n.

În anul școlar 1907/8 va funcționa atât secțiunea economică a școlii cât și cea industrială.

I (Instrucțiunea secțiunii economice instructoară doamna Iulia Dancăș) va cuprinde: a) învățământ practic: pregătirea bucatelor și a pâinii; conservarea legumelor și a poamelor; curățirea și ținerea în ordine a locuinței; grădinaritul; spălatul, călcatul și îngrijirea rufelor; b) învățământ teoretic: economia de casă, chimia bucătăriei, contabilitatea; igiena, îngrijirea bolnavilor; literatura română.

Cursul acestei secțiuni e împărțit în: curs de toamnă dela 15 Septembrie până la 15 Ianuarie, curs de iarnă dela 15 Ianuarie până la 15 Aprilie și curs de primăvară dela 15 Aprilie până la 15 Iulie. Cluj

Elevele, ai căror părinți sau îngrijitori nu sunt în Sibiu, au să locuiască în edificiul școlii, Strada Baier Nr. 1 (edificiul »Albinei«).

Să vor primi numai eleve, cari au împlinit 15 ani și au terminat cel puțin școala elementară.

Instrucțiunea va fi exclusiv în limba română. Să va conversa însă și în alte limbi, îndeosebi în limba maghiară și germană, dar numai în pauză și la masă.

Taxele prescrise: pentru cursul de toamnă și de primăvară: elevele interne solvesc lunar K. 50.—, cele externe K. 40.— primind acestea din urmă numai amează și ojină; pentru cursul de iarnă să solvește K. 80.— lunar.

În caz, că o elevă înscrisă deja întrerupe cursul fără motive acceptabile, e datoare a despăgubi reuniunea pentru fiecare lună a cursului cu câte K. 10.—.

Elevele interne au să aducă cu sine saltea, plapomă, 2 perini, 2 schimburi pentru pat, $\frac{1}{2}$ duzină de rufe necesare, 6 ștergare pentru bucătărie, pieptin, perie pentru cap, perie pentru dinți, hainele necesare. Șurturile pentru

bucătărie și-le vor face elevele însăși, dar sortuți pentru casă au să ducă cu sine.

II. Instrucțiunea secțiunii industriale (instructoară dsoara Alexandrina Tieranu), va cuprinde: cusut, croit, împletit cu mașina, tors și țesut.

Elevele pot. fi interne și externe. Cele interne vor avea să solvească pentru întreținere o taxă lunară de K. 50 — și didactru lunar de K. 10 —; cele externe vor solvi didactru lunar de K. 10 —.

Elevele interne au să aducă cu sine: saltea, plapomă, 2 perini, 2 șchimburi pentru pat, $\frac{1}{2}$ duzină din rufele necesare, piepțin, perie pentru cap, perie pentru dinți, hainele necesare.

Cursul să începe în mod regulat la 15 Septembrie n. și să termină la 15 Iulie n.

Pentru amândouă cursurile informațiuni să pot primi dela conducătoarea școalei, dsoara Alexandrina Tieranu, Sibiu, Strada Baier, nr. 1.

Comitetul

Reuniunii femeilor române din Sibiu.

Știri de tot felul.

Reprezentăția teatrală dată de meșeriași nostri Sâmbăta trecută seara, a lăsat cele mai bune impresii asupra puterilor de diletanți, ce să află în sinul lor, care după munca neîntreruptă pe peste zi, și-au folosit orele libere pentru aranjarea acestei reprezentații.

Cu durere însă constat, că publicul din jur cât și din loc nu a mai dat aceeași atențiune, ca producțiunilor trecute, participând de astădată în mod cam rezervat.

Diletanții s'au achitat foarte bine de rolurile lor și au fost răsplățiți cu îndelungate aplauze.

Diletanții noștri meșeriași pot fi pe deplin satisfăcuți de succesul serii și să nu desprecieze, căci, în zisa Ilenei «Dar' bun e Dumnezeu, să vor îndrepta ele toate spre bine».

Mulțumitori trebuie să fie însă meșeriași nostri dlui *Constantin Baicu*, pentru ostenețele avute și care împreună cu diletanții și-a jerfit seriile cu instruirea lor.

Un participant.

Secțiunile Asociațiunii. Președintele Asociațiunii, dl Iosif Sterca Șuluțu a convocat în înțelesul §-lui 17 al »Regulamentului general al Secțiunilor științifice literare ale Asociațiunii» pe membrii Secțiunilor pe 1/14 Iulie a. c. la 10 oare a. m. la *Sedința plenară ordinară*, care se va ținea în sala de ședințe a biroului »Asociațiunii«, cu următoarea ordine de zi: 1) Deschiderea ședinței plenare la oarele 10 a. m. 2) Raportul secretarului literar către ședința plenară. 3) Stabilirea ordinei de zi. 4) După amiază ședințele singuraticelor secțiuni.

Iarăși grindină. Mercuri în 3 l. c. pe la oarele 2 d. am. s'a descărcat asupra Orăștiei și jurului o grindină deasă de mărimea nucilor și câte una și mai mare, fiind amestecată cu foarte puțină ploaie și a ținut vre-o 5 minute. A cauzat mari stricăciuni atât holdelor cât și viilor și pomilor.

Adunarea societății noastre de teatru se va ținea anul acesta în Cohalm.

Ministrul de agricultură pentru pomărit. Comunele cari vor avea anul acesta o recoltă bogată în poame și doresc să le valorizeze, sunt încunoștințate, că ministrul de agricultură Darány le va da deosebite ajutoare, de ex.: moriște, storcătoare, cuptoare americane de uscat, unelte pentru ferberea vinarsului, spre folosire timp de 3—6 săptămâni. Rugărilor trebuie înaintate până la 15 Iulie.

Recolta în România. După rapoartele întrate din toate județele la ministeriu de domenii recolta porumbului are să fie în întreagă Românie extraordinar de bună, presupunându-se, că mersul vremii va rămânea favorabil ca până acuma.

Emigrarea în săptămâna trecută. Săpt. trecută au sosit la New-York 2677 emigranți din Ungaria și anume: 409 Maghiari, 1477 Slovaci, 303 Germani, 339 Croați și 149 Români.

Mișcarea populației în România în anul 1906. Serviciul statistic al ministeriului domeniilor a terminat statistica mișcării populației în anul 1906. Rezultatele obținute sunt următoarele:

În comunele rurale au avut loc 57.056 căsătorii, față de 44.373 în anul precedent. Divorțuri au fost 1903, față de 1133 în 1905.

Nașteri au fost 226.215, (în 1905 212.101). Escedentul nașterilor asupra deceselor a fost de 97.221 suflete, pe când în 1905 a atins abia cifra de 24.080 suflete.

În comunele urbane a fost 9808 căsătorii, față de 8832 în anul precedent; numărul divorțurilor s'a cifrat cu 645, față de 613 în 1905; iar nașterile s'au cifrat cu 36.223 (în 1905: 35.044). Escedentul nașterilor asupra deceselor a fost de 8023 suflete față de 3925 suflet în anul precedent.

În țara întreagă escedentul nașterilor asupra deceselor atinge cifra de 206.234 suflete, cel mai mare escedent, ce s'a înregistrat până acum.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut: *Hero și Leandru*, sau *Valurile mării și ale amorului*, tragedie în 5 acte de *Grillpartzer*, traducere în versuri de *Haralamb G. Lecca*. *Biblioteca pentru toți*, No. 270 un vol. 136 pag preț 30 bani.

Cine nu cunoaște admirabila legendă »*Hero și Leandru*« imortalizată de Schiler în una din cele mai frumoase poezii ale sale și de *Grillpartzer* în admirabila lui tragedie

Nimic mai mișcător, mai poetic ca amorul dintre preoteasa *Hero* și tânărul *Leandru*, care trece noaptea *Helespontul* înnot ca să și vadă iubita și desnodământul tragic al acestei povești de dragoste.

Admirabil tradusă de poetul *Haralamb G. Lecca*. Aparițiunea tragediei *Hero și Leandru*, este un eveniment în literatură noastră.

De vânzare la toate librăriile din țară și la editorului *Bibliotecei Leon Alcalay*. — **București**.

Catalogul complet al acestei Biblioteci îl trimite franco la cerere

Onorați cititori!

Lațiți revista „Bunul Econom” între cunoscuții dvoastră!

Redactor responsabil: **GEORGE SUCIU**.

CUMPĂRAȚI BIBLIOTECA »BUNUL ECONOM»

Din această bibliotecă să pot comanda următoarele broșuri:

1. »Nutrețurile ierboase, cositurile, prepararea fânului și pășunile».
2. »Economia porcilor, oilor și a caprelor».
3. »Sămânța plantelor agricole și sămănatul lor».
4. »Ingrijirea plantelor în cursul vegetațiunii. Recolta cerealelor».
5. »Economia vitelor sau Zootechnia generală».
6. »Agrologia sau cunoașterea pământurilor și mijloacele de a le îmbunătăți».
7. »Agricultura generală — Lucrarea pământului. — Plugul, grapa, tăvălugul și alte instrumente de mărunțit pământul».
8. »Ingrășemintele. Irigațiunile (udarea pământului)
- 9—10. »Prăsirea paserilor de casă (galițe hoare). Găinile, curcile găinușele (bibilicele), gășcele, rațele, porumbii (porumbeii)».
11. »Cultura cerealelor. (Grâul, săcara, orzul, ovăsul, meiul, hirișca cucu:uzul³(porumbul)».
12. Cartoful, napul (sfecla), inul, cânepa rapița fasolea, lintea, mazărea, și cultura lor.
13. »Economia cailor, vitelor mari cornute și bivoliilor».

Prețul unei broșuri, 30 fil. pentru România 50 bani.

Comandele să se adreseze la administrația »Bunul Econom» Orăștie (Szászváros).

FONDATA ÎN ANUL 1888.

°° MEDALIE DE AUR °°
°°° BUCUREȘTI 1894. °°°

TIPOGRAFIA „MINERVA”

IN ORĂȘTIE (SZÁSZVÁROS) PIATA-MARE NR. 2

PRIMEȘTE SPRE EFEPTUIKE TOT
FELUL DE TIPĂRITURI CU CELE
°° MAI MODERATE PREȚURI! °°

COMANDE DIN AFARĂ SĂ EXECUTĂ URGENT.